

Hem>Domstolsförfaranden>Tvistemål>Delgivning av rättsliga handlingar

Delgivning av rättsliga handlingar

Bulgarien

1 Vad innebär det juridiska begreppet "delgivning" i praktiken? Varför finns det särskilda regler för delgivning av skriftliga handlingar?

Delgivning av handlingar i rättsliga förfaranden är det sätt som föreskrivs i lagstiftningen för att meddela parterna och övriga deltagare i de rättsliga förfarandena om rättegångshandlingar i skriftlig form.

Delgivning ger deltagarna i rättsliga förfaranden möjlighet att i god tid och enligt lagstiftningen sätta sig in i förfarandenas förlopp, vilket garanterar att de blir skäliga och rättvisa.

Syftet med delgivning är att mottagaren ska informeras om det pågående förfarandet, eller åtminstone garanteras varje möjlighet att bli informerad. Det centrala när det gäller delgivning av handlingar är således att göra det möjligt för mottagaren att sätta sig in i handlingarnas innehåll; om han eller hon sedan faktiskt gör detta lämnas åt hans eller hennes eget gottfinnande och personliga val.

Det viktiga vid delgivning är att stämningssmannen intygar tidpunkten för delgivningen, delgivningssättet och identiteten på den person som blir delgiven, så att delgivningen kan anses ha utförts korrekt utifrån ett rättssäkerhetsperspektiv.

2 Vilka handlingar måste, enligt lag, delges?

Kallelser att inställa sig i domstol, vilka delges deltagarna i ett förfarande.

Domar, rättsliga avgöranden och beslut, vilka delges parterna i ett förfarande, tredje part som deltar i domstolsförhandlingen och eventuell tredje part som av domstolen åläggs att verkställa dess avgörande.

Ansökningar och överklagande från parterna, vilka delges motparten.

Handlingar från domstolen till parterna i ett förfarande.

Alla övriga handlingar om så föreskrivs i lag, däribland delgivning med statliga institutioner och organ, fysiska eller juridiska personer.

3 Vem har ansvaret för att en handling blir delgiven?

Följande personer, enligt artikel 42 i civilprocesslagen, är behöriga att delge handlingar, kallelser och andra dokument:

Domstolstjänstemän: stämningssmän.

Postanställda: när handlingen delges som rekommenderad försändelse med mottagningsbevis.

Borgmästare i berörda kommuner, när det inte finns någon rättslig institution på den ort där delgivning ska ske.

Privata stämningssmän, efter beslut av domstolen på uttrycklig begäran av en part, som i detta fall också ska bära kostnaderna för delgivningen.

4 Adressuppgifter

4.1 Försöker det mottagande organet (vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur) på eget initiativ fastställa var adressaten befinner sig om denne inte längre bor på den adress som det begärande organet har angett?

Bulgariska domstolar brukar försöka spåra adressen till en part genom att göra en sökning i handelsregistret eller den nationella befolkningsdatabasen, även om de enligt lag inte uttryckligen är skyldiga att göra detta.

4.2 Har utländska rättsliga myndigheter och/eller parter tillgång till register eller tjänster i medlemsstaten som gör det möjligt att fastställa den berörda persons aktuella adress? Vilka register eller tjänster är det i så fall fråga om, och vilket förfarande måste följas? Uttas någon avgift?

Handelsregistret är offentligt. Alla har rätt till öppen och fri tillgång till de uppgifter som lagras i handelsregistret (dvs. uppgifter om näringsidkare). En näringsidkares adress kan fås fram genom att utan kostnad söka i registret. Registreringsbyrån ger registrerad åtkomst, mot betalning av en lagstadgad avgift, till en näringsidkares akt och de handlingar som den innehåller (t.ex. bolagsordning).

Enligt artikel 16d i tabellen över lagstadgade avgifter att tas ut av registreringsbyrån ska en årlig avgift på 100 bulgariska lev betalas för åtkomst till hela handelsregistrets databas, inklusive uppdateringar.

Handelsregistrets webbplats är <http://www.brra.bg>

Den nationella befolkningsdatabasen är en elektronisk databas där alla bulgariska medborgare finns registrerade. Den innehåller även information om utländska medborgare som är varaktigt eller permanent bosatta i Bulgarien, liksom personer som har beviljats flyktingstatus, humanitär status eller asyl i Republiken Bulgarien. Det här är Bulgariens största databas med fysiska personers personuppgifter (namn, födelsedatum, personligt identifieringsnummer eller utlännings identifieringsnummer, födelseort, registrering av födelse, familjerättslig ställning och släktskap, identitetshandling osv.). Databasen sköts av generaldirektoratet för folkbokföring och administrativa tjänster vid ministeriet för regional utveckling och offentliga arbeten.

Folkbokföringslagen reglerar särskilt de fall där uppgifter som lagras i databasen kan göras tillgängliga och anger vilka personer som får ta del av dessa uppgifter.

1. Dessa personer är i huvudsak de fysiska personer (bulgariska och utländska medborgare) som uppgifterna avser och tredje parter (fysiska personer) för vilka uppgifterna är av vikt med avseende på uppkomst, förekomst, ändring eller upphörande av deras lagenliga rättigheter och intressen.

2. Statliga myndigheter och institutioner har också åtkomsträtt i enlighet med sina lagstadgade befogenheter, dvs. inom ramen för deras behörighet.

3. Juridiska personer (bulgariska och utländska) får också ges åtkomst till databasen, om detta föreskrivs i en särskild lag eller rättegångshandling (domstolsbeslut) eller godkänns av kommissionen för skydd av personuppgifter.

4.3 Hur hanterar de behöriga myndigheterna i medlemsstaten en framställan i syfte att finna en persons aktuella adress (i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur)?

Standardförfarandet för granskning av framställningar om bevisupptagning tillämpas, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (artiklarna 614–618 i GPK).

5 Vilket är det gängse sättet för delgivning? Finns det alternativa delgivningssätt (utöver sådan indirekt delgivning som avses i punkt 6)

De flesta kallelser och handlingar delges i allmänhet av domstolstjänstemän och postanställda från relevant leveranstjänst.

I artikel 43 i civilprocesslagen föreskrivs följande delgivningssätt:

Personlig delgivning.

Delgivning genom annan person.

Delgivning genom att ett meddelande anslås på den svarandes permanenta eller aktuella adress.

Delgivning genom offentliggörande i Bulgariens officiella kungörelseorgan.

Delgivning med vittnen, expertvittnen eller tredje parter som inte deltar i målet ska ske genom att handlingen lämnas i brevlådan eller genom att ett meddelande sätts upp.

Personlig delgivning: Delgivning sker då på delgivningsadressen, enligt vad som anges i det särskilda fallet. Om adressaten inte påträffas på den angivna adressen ska handlingen delges på den aktuella adressen. Om detta misslyckas ska delgivning ske på den permanenta adressen (artikel 38 i civilprocesslagen).

Handlingen ska delges adressaten personligen; delgivning via ett ombud anses motsvara personlig delgivning enligt artikel 45 i civilprocesslagen.

Delgivning genom annan person: Detta görs om adressaten inte kan delges handlingen personligen och den andra personen samtycker till att ta emot den. Den andra personen ska vara en vuxen person som tillhör adressatens familj eller som bor på adressen, eller en arbetare, en anställd eller en arbetsgivare på adressen. Personen genom vilken delgivning sker ska underteckna mottagningsbeviset och åtar sig att lämna handlingen till adressaten.

Från den grupp av personer som får ta emot handlingen utesluter domstolen alla de som har intresse i målets utgång eller som uttryckligen omnämns i en skriftlig redogörelse från adressaten.

Enligt artikel 46 i civilprocesslagen anses mottagande av handlingen av en annan person innebära delgivning med adressaten.

6 Är elektronisk delgivning (delgivning av rättsliga eller andra handlingar med hjälp av elektroniska kommunikationsmedel såsom e-post, internetbaserade säkra applikationer, fax, sms etc.) tillåten i civilrättsliga förfaranden? Vilka typer av förfaranden rör det sig om? Finns det begränsningar i användningen av detta delgivningssätt beroende på vem adressaten är (rättstillämpare, juridisk person, företag eller annan ekonomisk aktör etc.)?

Handlingar får också delges en part till en elektronisk adress som angetts av denna part. Sådana handlingar anses ha delgetts när de tagits emot i det angivna informationssystemet (artikel 42.4 i civilprocesslagen). Delgivning via en elektronisk adress ska bekräftas av en kopia från associerat elektroniskt register. Det finns inga begränsningar vad gäller typen av förfaranden eller vem parten är. Den enda begränsningen är att parterna själva måste ha tillhandahållit den elektroniska adressen, varigenom samtycke anses ha lämnats till detta delgivningssätt.

7 Indirekt delgivning

7.1 Medger lagen andra delgivningssätt i sådana fall där delgivning inte varit möjlig (t.ex. delgivning på hemadressen, på delgivningsmannens kontor, per post eller genom anslag)?

Delgivning genom uppsättande av meddelande: Om svaranden inte finns på den adress som angetts för målet och inte heller någon annan person som är villig att ta emot handlingen ska stämningssmannen, enligt artikel 47 i civilprocesslagen, sätta upp ett meddelande på adressatens ytterdörr eller brevlåda, eller – om dessa är oåtkomliga – i byggnadens huvudentré eller på en synlig plats i dess närhet. Meddelandet ska ange att de aktuella handlingarna kan erhållas inom fjorton dagar efter det att meddelandet sätts upp. Om svaranden inte hämtar ut handlingarna ska domstolen instruera kändanden att lämna in en redogörelse över en sökning efter svarandens registrerade adress. Om den adress som lämnas inte är partens permanenta, aktuella adress ska domstolen besluta om delgivning på den aktuella eller permanenta adressen enligt det förfarande som beskrivs ovan. Om stämningssmannen fastställer att svaranden inte bor på den adress som angetts för delgivning ska domstolen instruera kändanden att lämna in en redogörelse över en sökning efter svarandens registrerade adress, oavsett om ett meddelande sätts upp.

Handlingen anses ha delgetts i rätt tid vid utgången av tidsfristen för att hämta ut den. Om domaren fastställer att handlingen har delgetts i vederbörlig ordning ska han eller hon besluta om att tillföra den till de övriga handlingarna i målet och utse ett särskilt ombud till svaranden på kändandens bekostnad. Uppsättande av meddelande är också det sätt som används för att delge handlingar till assisterande parter.

Delgivning med vittnen, expertvittnen eller tredje parter som inte deltar i målet ska ske genom att handlingen lämnas i brevlådan eller – om det saknas tillträde till brevlådan – genom att sätta upp ett meddelande.

Delgivning genom offentliggörande: Delgivning genom offentliggörande regleras i artikel 48 i civilprocesslagen.

Om svaranden, när talan väcks, inte har någon registrerad eller aktuell adress kan kändanden ansöka om delgivning genom offentliggörande i den icke-officiella delen i Bulgariens officiella kungörelseorgan, minst en månad före domstolsförhandlingen. Delgivning får bara ske på detta sätt om kändanden intygar, i en redogörelse över en registersökning, att svaranden inte har någon registrerad adress. Kändanden ska vidare, i en förklaring, bekräfta att han eller hon inte har svarandens utländska adress. Om svaranden, trots offentliggörandet, inte inställer sig i domstolen när talan väcks ska domstolen utse ett särskilt ombud för honom eller henne på kändandens bekostnad.

7.2 Om andra metoder används, när anses delgivning ha skett?

När delgivning sker genom uppsättande av meddelande anses handlingen ha delgetts i rätt tid vid utgången av tidsfristen för att hämta ut den.

7.3 Om man som alternativt delgivningssätt kan låta deponera handlingen på en viss plats (t.ex. ett postkontor), hur informeras adressaten om deponeringen?

När delgivning sker genom uppsättande av meddelande ska det anges i meddelandet att handlingarna kan hämtas ut inom två veckor från den dag då meddelandet sätts upp.

7.4 Vilka blir följderna om adressaten vägrar att motta handlingarna? Anses delgivning ändå ha skett om adressaten saknade grund för sin vägran?

Dokumentet anses ha delgetts i vederbörlig ordning om det fastställda förfarandet för uppsättning av meddelande har följts och tidsfristen för att hämta ut dokumenten har gått ut. En vägran att ta emot dokumentet anses inte vara varken berättigad eller oberättigad; den avgörande faktorn är att delgivningsförfarandet iaktas, snarare än partens skäl för att ta emot eller inte ta emot dokumentet. Om en part underlåter att hämta ut dokumentet inom den fastställda tidsfristen, och om domaren fastställer att handlingen har delgetts i vederbörlig ordning, ska han eller hon besluta om att tillföra den till de övriga handlingarna i målet och utse ett särskilt ombud till svaranden på kändandens bekostnad.

8 Delgivning per post från utlandet (artikel 14 i delgivningsförordningen)

8.1 Om posten ska befordra en handling som skickats från utlandet till en adressat i medlemsstaten, och det rör sig om en situation där det krävs mottagningsbevis (artikel 14 i delgivningsförordningen), överlämnar posten i så fall handlingen enbart till adressaten själv eller kan den, i enlighet med nationella bestämmelser om postutdelning, även överlämnas handlingen till en annan person på samma adress?

Enligt artikel 5.1 i de gemensamma reglerna för leveransvillkor för postförsändelser och postpaket (antagna genom beslut nr 581 av den 27 maj 2010 av kommissionen för kommunikationsreglering) krävs mottagarens underskrift vid leverans av försändelser som skickas rekommenderade. Rekommenderade försändelser får levereras till en medlem i hushållet som har uppnått 18 års ålder och som bor på den angivna leveransadressen. Vid mottagandet fordras en underskrift och en identitetshandling ska visas upp. Förnamn, familjenamn och efternamn på den person som tar emot försändelsen kommer att föras in i det officiella registret.

8.2 Hur kan delgivning av handlingar från utlandet i enlighet med artikel 14 i förordning nr 1393/2007 äga rum, om varken adressaten eller någon annan person med rätt att ta emot handlingarna (under förutsättning att det finns en sådan möjlighet enligt de nationella bestämmelserna om postutdelning) – jfr ovan) har kunnat anträffas på delgivningsadressen.

Om en postförsändelse inte kan levereras vid besök på adressen, till följd av att adressaten eller annan person genom vilken delgivning kan ske inte är på plats, kommer ett formellt skriftligt meddelande att lämnas i brevlådan. I meddelandet uppmanas adressaten att gå till postkontoret och hämta ut försändelsen inom en tidsfrist som specificeras av leverantören av posttjänster. Denna frist får inte vara kortare än 20 dagar och inte längre än 30 dagar från dagen för mottagandet på postkontoret för leverans. Antalet formella meddelanden och tidsfristen för uthämtning bestäms av leverantörerna av posttjänster i de allmänna villkoren i deras avtal med användarna; dock måste minst två formella meddelanden skickas.

8.3 Medger posten en viss tid för avhämtning av handlingarna innan dessa returneras till avsändaren? Om ja, hur underrättas adressaten om att han eller hon har post för avhämtning på postkontoret?

Se svaret under 8.2.

9 Finns det något skriftligt bevis som styrker att handlingen har delgetts?

När delgivning har skett fylls ett mottagningsbevis i av relevant medlem i personalen. Detta tjänar som bevis på att delgivning har ägt rum.

Mottagningsbeviset ska innehålla alla de nödvändiga uppgifter som visar att delgivning utförts på ett korrekt sätt:

- Namnet på den person till vilken handlingen är adresserad.
- Namnet på den person som delges handlingen.
- Personen som utför delgivningen: domstolstjänsteman, postanställd eller kurir, borgmästare eller privat stämningssman.

Om delgivning sker med annan person än adressaten ska det alltid anges att den andra personen är skyldig att överlämna handlingen till adressaten.

I artikel 44 i civilprocesslagen föreskrivs följande sätt för att intyga att delgivning har utförts:

- Stämningssmannen intygar datum och delgivningssätt samt identiteten på den person som delges handlingen med sin underskrift.
- Vägran att ta emot en handling ska noteras på mottagningsbeviset och intygas med stämningssmannens underskrift; delgivning anses dock ändå ha skett på vederbörligt sätt.
- Delgivning per telefon eller fax ska intygas skriftligen av stämningssmannen.
- Delgivning per telegram ska intygas genom leveransbesked.
- Delgivning per telex ska intygas genom skriftlig bekräftelse av den skickade handlingen.
- Delgivning per post ska intygas genom mottagningsbevis.
- Delgivning via en elektronisk adress ska bekräftas av en kopia från det elektroniska tjänsteregistret.

Beviset på att delgivning har skett ska tillföras de övriga handlingarna i målet så snart det har upprättats.

10 Vad händer om den som ska delges inte får dokumentet eller om delgivningen sker i strid med lagen? Anses delgivningen giltig ändå eller måste den göras om?

Om adressaten inte får handlingen eller om handlingen inte delges honom eller henne på ett sätt som föreskrivs i lag får denna delgivning inte några rättsliga konsekvenser. Om en part i ett mål inte har kallats på vederbörligt sätt till domstolsförhandlingen föreskrivs i artikel 46 i civilprocesslagen att förhandlingen ska skjutas upp och en ny kallelse delges. Parten kan emellertid inställa sig personligen, uppge att han eller hon har fått meddelande om förhandlingen, att han eller hon önskar bli hörd och muntligen eller skriftligen anhålla om att få inställa sig inför domstolen. I ett sådant fall anses kallelsen ha delgetts på vederbörligt sätt.

Om parterna har kallats på vederbörligt sätt men förhandlingen skjuts upp av bevisskäl är det inte nödvändigt att delge nya kallelser.

11 Kostar det något att få en skriftlig handling delgiven? I så fall hur mycket?

De lagstadgade avgifter som tas ut av domstolar i Republiken Bulgarien för prövning av mål täcker alla kostnader för delgivningar, om dessa utförs av domstolstjänstemän, postanställda eller av borgmästaren i kommunen i fråga.

Om en part begär att domstolen ska besluta om att handlingar ska delges av en privat stämningssman föreskrivs i artikel 42.2 i civilprocesslagen att den parten ska stå för delgivningskostnaderna.

Senaste uppdatering: 08/11/2016

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.